

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK JMÉNEM
REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Vladimíra Berana a soudkyň JUDr. Bohumily Horké a JUDr. Andrey Esterkové ve věci žalobce [redacted], se sídlem [redacted], zastoupeného JUDr. Petrem Haluzou, advokátem se sídlem Praha 9, Drahobejlova 41, proti žalovanému [redacted], zastoupenému Mgr. Bc. Milanem Honzejkem, advokátem se sídlem Hrnčířská 2985, Česká Lípa, o **zaplacení částky 158.271,- Kč s příslušenstvím**, o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Děčíně č. j. 15C 160/2012-185 ze dne 1. července 2015

t a k t o :

I. Rozsudek Okresního soudu v Děčíně č. j. 15C 160/2012-185 ze dne 1. července 2015 se ve výroku I. **potvrzuje**.

II. Rozsudek Okresního soudu v Děčíně č. j. 15C 160/2012-185 ze dne 1. července 2015 se ve výroku III. potvrzuje ve správném znění:

Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 99.340,- Kč k rukám zástupce žalobce JUDr. Petra Haluzy, advokáta, a to do jednoho měsíce od právní moci rozsudku.

III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci k rukám JUDr. Petra Haluzy, advokáta, náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 19.406,-Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

Soud prvního stupně shora uvedeným rozsudkem ve výroku pod bodem I. uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 145.971,- Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení jdoucím od 9.11.2006 do zaplacení, a to do jednoho měsíce od právní moci rozsudku. Ve výroku pod bodem II. žalobu co do částky 12.300,- Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení od 9.11.2006 do zaplacení zamítl a ve výroku pod bodem III. vyslovil, že žalobce je povinen zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce náklady řízení ve výši 99.346,- Kč, rovněž do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí soud prvního stupně uvedl, že žalobce se domáhal zaplacení předmětné částky s tvrzením, že žalovaný měl pro něj na základě smlouvy o dílo z 11.7.2006 v objektu žalobce [redacted] zajistit soubor ve smlouvě blíže konkretizovaných stavebních prací, týkajících se rekonstrukce prodejny s cenou díla 105.200,- Kč bez DPH, kdy žalovanému poskytl zálohu ve výši 62.594,- Kč, včetně DPH. Čas plnění elektroinstalace a vodoinstalace byl sjednán do 5.8.2006, tento termín nebyl žalovaným dodržen, takže žalobce od smlouvy dne 28.10.2006 odstoupil a nyní se domáhá vrácení poskytnuté zálohy. Shodně žádá žalobce vrácení poskytnuté zálohy i ze smlouvy o dílo z 26.7.2006 uzavřené na práce v objektu v [redacted] když čas plnění byl účastníky dohodnut do 3.8.2006. Ani v tomto případě dle tvrzení žalobce nebylo dílo řádně a včas žalovaným dokončeno, žalobce tak i od této smlouvy písemně dne 28.10.2006 odstoupil.

Žalovaný se v průběhu řízení bránil tím, že dílo jak v Praze, tak i v Karlových Varech bylo realizováno řádně a včas. Odstoupení od obou smluv ze strany žalobce není dle jeho názoru na místě, navíc je neplatné, neboť bylo žalovanému doručeno pozdě. Žalovaný dále namítal, že mu žalobce bránil v dokončení díla a poukázal na to, že ve prospěch žalobce na místě zhotovení poskytl i další vícepráce, které mu však žalobce nezaplatil. Zároveň vznesl námitku promlčení.

Soud prvního stupně po provedeném dokazování uzavřel, že žalovaný neunesl potřebné důkazní břemeno o svém řádném a včasném plnění ze smlouvy jak v Praze, tak i v Karlových Varech. Žalobě pak co do částky 145.971,- Kč s příslušenstvím vyhověl, naopak co do částky 12.300,- Kč žalobu jako nedůvodnou zamítl, když vycházel z prohlášení žalobce o tom, že ten považuje za spravedlivé ocenit práci a materiál na nedokončeném díle v Praze částkou 2.800,- Kč a v Karlových Varech částkou 9.500,- Kč, celkem tedy v rozsahu 12.300,- Kč. Námitku promlčení soud prvního stupně posoudil jako nedůvodnou. V daném případě jde o spor dvou podnikatelů, kde promlčecí doba podle tehdy platného obchodního zákoníku činila čtyři roky. Dílo nebylo nikdy dokončeno a předáno a žalobce posléze odstoupil od smlouvy, v obou případech podáním z 28.10.2006, když žalovaný si toto odstoupení převzal 8.11.2006, žaloba byla u soudu podána 26.10.2010, tedy ve lhůtě čtyř let a včas. Pokud jde o počátek prodlení, soud prvního stupně se ztotožnil s argumentací žalobce, že se žalovaný dostal do prodlení v obou případech následný den po účinném odstoupení, ke kterému došlo dnem 8.11.2006. O nákladech řízení pak rozhodl dle § 142 odst. 1 o.s.ř.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolání, a to konkrétně do výroků I. a III. Zdůraznil, že se žalobci v řízení u nalézacího soudu nepodařilo prokázat, že by kdy doručil

žalovanému oznámení vad. Poukázal na ve věci provedené důkazy a jednotlivé výpovědi svědků s tím, že z těchto nevyplývá, že by svědci nebo kdokoli jiný pro žalobce nebo žalobce sám nakupoval a dopravoval na obě díla stavební materiál, se kterým bylo na stavbách pracováno, přičemž součástí rozpočtu byl i nákup a doprava materiálu a osob. Žalovaný má za to, že je to v daném případě žalobce, kdo neunesl důkazní břemeno, není důkaz neprovedení díla, není důkaz opakovaných výzev žalobce k odstranění vad, není důkaz, že žalovaný nezačal pracovat a není důkaz o tom, že by snad dílo musel provést jiný dodavatel. Žalovaný dále setrval na námitce promlčení a navrhl odvolacímu soudu, aby zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc soudu prvního stupně k dalšímu řízení, popřípadě aby sám rozhodl o zamítnutí žaloby.

Žalobce se ve svém vyjádření k podanému odvolání zcela ztotožnil se skutkovými i právními závěry soudu prvního stupně a má za to, že odvolání žalovaného není důvodné. Zopakoval, že jednání žalovaného je nutné považovat za podstatné porušení smluvní povinnosti, žalobce řádně a taktéž včas odstoupil od smlouvy. Zopakoval dále, že námitka promlčení vznesená žalovaným není důvodná a i v tomto směru odkázal na závěry soudu prvního stupně. Žalobce se ztotožňuje s hodnocením soudu ohledně jednotlivých ve věci provedených důkazů i závěry z tohoto vyvozenými a navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný potvrdil a uložil žalovanému povinnost uhradit žalobci náklady odvolacího řízení.

Podle čl. II. - přechodná ustanovení - bod 2., zákona č. 293/2013 Sb., jímž byl novelizován zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, pro řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. před dnem 1.1.2014, se použije zákon č. 99/1963 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Řízení ve věci bylo u soudu prvního stupně zahájeno dne 29.10.2010.

Odvolací soud dle § 212 a § 214 odst. 1 o.s.ř. přezkoumal napadený rozsudek a jemu předcházející řízení před soudem prvního stupně při jednání (§ 211 o.s.ř.) konaném v nepřítomnosti žalovaného (§ 101 odst. 3 o.s.ř.) a odvolání důvodným neshledal.

Ze spisu předloženého soudem prvního stupně vyplývá, že žalobce se domáhal žalobou ze dne 26.10.2010 proti žalovanému zaplacení částky 158.271,- Kč se zákonným úrokem z prodlení jdoucím z této částky od 9.11.2006 do zaplacení, a to z titulu vypořádání nároků ze smluv o dílo, uzavřených mezi účastníky ve dnech 11.7.2006 a 26.7.2006, od nichž bylo žalobcem dopisy ze dne 28.10.2006 odstoupeno z důvodu prodlení žalovaného s dokončením díla, zásilky obsahující odstoupení od smluv obdržel žalovaný dne 8.11.2006. Žalobce zaplatil žalovanému na zálohách částku 158.271,- Kč a sám ve svém vyjádření v rámci závěrečného návrhu z 4.5.2015 uvedl, že lze žalovanému za jím provedené práce na obou stavbách přiznat 12.300,-Kč. Žalovaný uzavření smluv o dílo nepopíral, tvrdil však provedení podstatné části smluvních prací, a tedy nedůvodné a neplatné odstoupení od smluv, které nebylo ani provedeno včas, dále namítl promlčení žalobního nároku.

Odvolací soud s ohledem na námitky odvolatele přistoupil podle § 213 odst. 2 o.s.ř. k zopakování listinných důkazů relevantních ve vztahu k odvolacím námitkám.

Ze smlouvy o dílo uzavřené účastníky dne 11. 7. 2006 se podává, že předmětem této bylo dodání prací, služeb a materiálu dle harmonogramu a přílohy smlouvy v objektu v [REDAKCE] 1 za sjednanou cenu 105.200,-Kč bez DPH. Nedodržení termínu dokončení díla pak bylo dle textu smlouvy považováno za podstatné porušení smlouvy (článek 4 bod 4.1. smlouvy o dílo). Termín dokončení díla byl dohodnut na 12. 8. 2006, jak vyplývá ze shodných tvrzení účastníků (žalovaný uvedený termín uvedl v odvolání a žalobce jej při jednání odvolacího soudu potvrdil).

Žalobce dopisem ze dne 28. 10. 2006 od smlouvy o dílo ze dne 11. 7. 2006 odstoupil pro nedodržení termínu dokončení díla a vyzval žalovaného k vyúčtování zaplacených záloh, jak vyplývá z dopisu žalobce ze dne 28. 10. 2006 „Odstoupení od smlouvy o dílo ze dne 11/7/2006, a tento dopis byl žalovanému doručen prostřednictvím pošty a žalovaný je převzal dne 8. 11. 2006, jak vyplývá z připojené dodejky od poštovní zásilky.

Ze smlouvy o dílo uzavřené účastníky dne 26. 7. 2006 se podává, že předmětem této bylo dodání prací, služeb a materiálu dle harmonogramu a přílohy smlouvy v objektu v [REDAKCE] za sjednanou cenu 88.500,-Kč bez DPH se sjednaným termínem dokončení díla dne 3. 8. 2006. I v případě této smlouvy bylo nedodržení termínu dokončení díla účastníky smlouvy shodně označeno jako podstatné porušení smlouvy (článek 4 bod 4.1. smlouvy o dílo).

Žalobce dopisem ze dne 28. 10. 2006 od smlouvy o dílo ze dne 26. 7. 2006 odstoupil pro nedodržení termínu dokončení díla a vyzval žalovaného k vyúčtování zaplacených záloh, jak vyplývá z dopisu žalobce ze dne 28. 10. 2006 „Odstoupení od smlouvy o dílo ze dne 26/7/2006, a tento dopis byl žalovanému doručen prostřednictvím pošty a žalovaný je převzal dne 8. 11. 2006, jak vyplývá z připojené dodejky od poštovní zásilky.

Žalobce žalovaného vyzval k okamžitému vrácení zaplacených záloh dopisem ze dne 21. 3. 2008, jak vyplývá z tohoto dopisu.

V první řadě je třeba uvést, že žalobce od smluv odstoupil nikoli pro vady díla, ale pro prodlení s jeho dokončením, což bylo podle smluv považováno za jejich podstatné porušení, přičemž žalobce od smluv odstoupil v souladu s § 344 a § 345 odst. 1 obchodního zákoníku. S ohledem na důvod odstoupení nebylo pro vznik oprávnění od smluv odstoupit podstatné, zda žalobce žalovanému vytýkal vady díla, a námitky žalovaného v tomto směru nejsou důvodné.

Odvolací soud nesouhlasí se žalovaným ani v tom, že by důkazní břemeno ve vztahu k neprovedení děl nesl žalobce. Naopak žalovaný byl povinen tvrdit a prokázat, že v prodlení s dokončením děl nebyl. Z hlediska důkazního břemene je třeba uvést, že pokud žalovaný popírá oprávnění žalobce od smlouvy odstoupit pro prodlení s dokončením díla, dovolává se tím toho, že nebyl prodlení, a je povinen takovou skutečnost prokázat, jelikož se jí dovolává ve svůj prospěch.

Jelikož žalovaný neprokázal, že dílo řádně a včas dokončil, byl soud prvního stupně povinen poskytnout žalovanému v tomto směru potřebné poučení podle § 118a odst. 3 o.s.ř., což neučinil. Uvedené pochybení byl odvolací soud připraven napravit, žalovaný se však k jednání odvolacího soudu nedostavil a možnosti být podle § 118a odst. 3 o.s.ř. se tak vzdal.

Vzhledem k tomu odvolací soud shodně se soudem prvního stupně uzavírá, že žalobce od smluv pro prodlení žalovaného s dokončením děl odstoupil oprávněně.

Jelikož žalobce od smlouvy odstoupil, byli si účastníci povinni vrátit poskytnutá plnění (§ 351 odst. 2 obchodního zákoníku), tj. žalovaný byl povinen vrátit žalobcem zaplacené zálohy snížené o částku připadající na provedené práce, neboť provedení prací nepředstavuje plnění, které by bylo možné vrátit. V jakém rozsahu byly práce provedeny, byl povinen prokázat žalovaný, neboť se jednalo o skutečnost uplatněnou v jeho prospěch. I ohledně rozsahu provedených prací soud prvního stupně pochybil, pokud žalovanému neposkytl poučení podle § 118a odst. 3 o.s.ř. I toto pochybení byl připraven odvolací soud napravit, nicméně pro absenci žalovaného u jednání odvolacího soudu tak učinit nemohl. Odvolací soud proto shodně se soudem prvního stupně uzavírá, že žalobci vzniklo právo na vrácení záloh v rozsahu uvedeném soudem prvního stupně, neboť provedení prací v rozsahu větším, než uznal sám žalobce, prokázáno nebylo.

Ve vztahu k promlčení žalovaných nároků odvolací soud uvádí, že nárok na vypořádání (vrácení poskytnutých záloh) vzniká až odstoupením od smlouvy a čtyřletá promlčecí doba (§ 397 obchodního zákoníku) tak začala běžet až ode dne, kdy žalobce od smluv odstoupil (§ 394 odst. 1 obchodního zákoníku). Za den, kdy žalobce od smluv odstoupil, je třeba považovat den, kdy se dopisy s odstoupeními dostaly do dispoziční sféry žalovaného, tj. 8. 11. 2006. Jelikož žaloba byla podána dne 29. 10. 2010, byla podána před uplynutím promlčecí doby a závěr soudu prvního stupně, že k promlčení žalovaných nároků nedošlo, je tak správný.

S ohledem na shora uvedené neshledal odvolací soud odvolací námitky žalovaného opodstatněnými a napadený rozsudek ve věci samé v odvoláním dotčeném rozsahu potvrdil jako věcně správný (§ 219 o.s.ř.), včetně rozhodnutí o náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně, které odpovídá výsledku sporu. V nákladovém výroku v napadeném rozsudku došlo ke zjevné písařské chybě ve vztahu k procesnímu označení osoby k náhradě nákladů řízení povinné, proto odvolací soud napadený rozsudek v nákladovém výroku potvrdil s tím, že uvedl správné znění.

O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 ve spojení s § 224 odst. 1 o.s.ř. za stavu, kdy žalovaný neměl v odvolacím řízení úspěch. Náklady úspěšného žalobce zastoupeného v řízení advokátem sestávají z odměny advokáta za dva úkony právní služby po 6.940,- Kč (vyjádření k podanému odvolání a účast u jednání odvolacího soudu) podle § 11 odst. 1 písm. d) a g) vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění, dále ze dvou režijních paušálů po 300,- Kč podle § 13 odst. 1 a 3 citované vyhlášky, dále z náhrady za ztrátu času v souvislosti s účastí zástupce žalobce u jednání odvolacího soudu ve výši 600,- Kč podle § 14 odst. 1 a 3 citované vyhlášky a z jízdného OA [redacted] na cestě k jednání odvolacího soudu z Prahy do Ústí nad Labem a zpět, tj. 170 km při prům. spotřebě 6,6 l/100 km za cenu 36,10 Kč/1 BA 95 ve výši 958,- Kč. Dále náleží zástupci žalobce jakožto plátcí DPH také 21 % této daně, což činí 3.368,- Kč. Náklady odvolacího řízení činí celkem 19.406,- Kč a tyto je žalovaný povinen uhradit žalobci k rukám jeho zástupce JUDr. Petra Haluzy, advokáta, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu České republiky

do dvou měsíců od jeho doručení. Dovolání se podává u soudu, který rozhodoval v prvním stupni. Dovolání je přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. (§ 239 o.s.ř.).

Nebude-li uložena povinnost splněna dobrovolně, lze navrhnout výkon rozhodnutí.

V Ústí nad Labem dne 11. října 2016

Mgr. Vladimír Beran v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Petra Andrlová